

Deprem, insan ve sosyal hizmetleri #akittv de konuştuk.

Murat Kurum Yargılanmalı mı, Başkan mı Seçilmeli?

Sayın Murat Kurum, Akparti tarafından İstanbul Büyükşehir Belediye Başkan adayı olarak gösterildi. Üstelik gelmesi beklenen büyük İstanbul depreminin korkusu da üflenerek adeta kurtarıcı ve kentsel dönüşümcü kahraman gibi lanse edildi. İstanbul'un kaynaklarını tüketecek, şehrin ve coğrafyanın dengelerini alt üst edecek Kanal İstanbul ütopyasının da garantörü olması sağlandı. Böylece yerli ve yabancı arsa simsarlarının büyük bir heyecanla bekledikleri rantsal dönüşümün de teminatı verilmiş oldu.

Türkiye 6 Şubat 2023 depremleri ile derinden sarsıldı ve 11 vilayetimizde yaşayan 53 binden fazla vatandaşımız vefat etti, 100 binden fazlası yaralandı, milyonlarca insanımız evsiz yuvasız kaldı. Kahramanmaraş, Hatay, Osmaniye, Adıyaman, Diyarbakır, Şanlıurfa, Gaziantep, Kilis, Adana, Malatya ve Elazığ'ın kadim geçmişinden bugüne kalan eski evleri, binaları dışında henüz 2-3 yaşındaki taze binaları da yerle bir oldu. Özellikle 1999 öncesi yapılardaki yıkım ağırlığı bir yere kadar anlaşılabilirse de henüz yeni yapılmış, daha hiç kullanılmamış bölümleri de olan binalar neden yıkıldı?

Kahrolası inşaat yolsuzluklarını ve yanlışlarını önlemek için kurulan Yapı Denetim Kuruluşlarının cinayet kararı gibi inşaat onayları, yaşadığımız acı tecrübenin en önemli sebepleri arasındadır. Yapı Denetim Kuruluşları tıpkı Noterler gibi bağımsız, kamu adına proje denetim ve onaylama yetkileri bulunan özel görevli kuruluşlardır. Çevre ve Şehircilik Bakanlığının onayı ve kontrolü altında çalışırlar. Denetçi mimar ve mühendislerin yetki belgelerini bu bakanlık verir ve takip eder.

1999 depreminden sonra yapılan inşaat proje ve uygulamalarının kamu adına uzman kuruluşlarca bağımsız denetçiler tarafından kontrol edilmesi istenmiştir. Bu nedenle 2001 yılında Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 4708 sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanun ile önceden 27 ilde başlatılan pilot uygulamaya 19 il daha katılarak devam edilmiş ve son olarak 2010 yılında resmi gazetede yayımlanan kanun değişikliği ile bütün illerde yaygın uygulamaya geçilmiştir.

Çevre ve Şehircilik Bakanlığı adına yapıları denetlemek için görevlendirilen bu kuruluşların, işlerini ne kadar düzgün yaptıkları yıkılan genç binaların çokluğundan bellidir! Bakanlıktan beklenen esas fonksiyon afet olur olmaz olay yerine koşarak gece gündüz enkaz kaldırma faaliyetlerini yönetmek değil, mümkün olan en az sayıda enkaz yaşanmasını temin etmektir! 6 Şubat depremleri hem Yapı Denetim Kuruluşları hem de onlara yetki veren zamanın Çevre ve Şehircilik Bakanı Sayın Murat Kurum için kara bir tablo, rezil bir karnedir! Bu sonuca neden olan tüm kişi ve kurumların baştan aşağı istifa edip yargılanmaları gerekirken taltif edilmeleri ve İstanbul Büyükşehir Belediyesine yine deprem korkusu pompalanarak başkan teklif edilmeleri halkın akıyla alay etmek değilse nedir Allah aşkına?

Geçmiş hata ve kusurlarından doğan felaketin hesabını vermeden, mahcubiyetini bile yaşamadan kahraman edasıyla yeniden farklı rant alanlarını ve Kanal İstanbul gibi ekolojik faciaların uygulamasını yürütmeye teklif edilmesi ne kadar trajik bir yaklaşım ve umarsızlıktır!

Sizi bilmem ama ben Sayın Murat Kurum'u her gördüğümde, arkasında silüet halinde yıkılmış binaları, kaybettiğimiz vatandaşları, yerle bir olan şehirleri, aç gözlü müteahhitlerin sırtlan gibi sırtışlarını da fark ediyorum! Allah fırsat vermesin demekten, hissettiklerimi paylaşmaktan başka bir şey gelmiyor elimden...

Yangınlarda Sadece Binalar Yanmaz!

Geçtiğimiz Perşembe günü öğleden sonra, Akit Medya Grubunun Halkalı' da bulunan hizmet binasında çıkan yangın haberiyle sarsıldım. Bodrum katında başlayan yangın giderek büyümüş ve etrafına da sıçrayacak kadar ilerlemişti.

Son 2-3 yıldır ara sıra misafiri olduğum Akit TV'deki nezih ve samimi ortam, çalışan kardeşlerimiz, sunucu dostlarımız geldi aklıma. Sınırlı saatlerle bile kalsa, hem o mekana hem de mensuplarına karşı gelişen ünsiyet duygumu acılarını yüreğimde hissettim. Çünkü sadece bir bina yanmıyordu! Yıllarca sabır ve gayretle biriken kıymetli yatırımları, özveriyle çalıştıkları ekmek tekneleri, acı-tatlı anılarla değerlendirilen mekanları, başarı ve emeklerinin somut delilleri yanıyordu! Şükürler olsun ki can kaybı veya yaralanma olmadan yaşandı bu facia. Biricik ve en önemli teselli kaynağımız herkes için bu olsa gerek.

Ülkemizin yakın dönemdeki gelişmelere şahitlik etmekle kalmamış, en zor zamanlarda bile dik duruşunu göstermiş, inananların sesi ve savunucusu olmaya gayret etmiş bir medya grubudur Akit camiası. Elbette her kişi veya kurum gibi hatalı denilebilecek ve eleştirilebilecek kararları, yayınları veya tavırları olmuştur. Hangimizin yok ki? Şunu kabul etmek lazım, diğer bazı grupların başlangıçtaki beyanlarına karşılık yaşadığı ağır değişim, dönüşüm, savrulma veya tuhaflaşmayı sergilemediler en azından!

Bazı kronik müzmin muhaliflerin potansiyel saldırısına aldırmadan, neden Akit Medya Grubunu takdir ettiğimi en kısa şöyle izah edebilirim: Daha önce yöneticisi olarak temsilen katıldığım Türkiye Aile Meclisi Platformu veya şimdi Genel Başkan Yardımcısı olduğum USPUM adına katıldığım her yayında, özgürce haklı eleştirilerimi ve toplumun taleplerini dile getirme imkanını en çok verenler onlardı! Hükümetin hoşuna gitmeyebilecek olsa da mağdurların isteklerini ve sorun kaynaklarını anlatma fırsatını verenler onlardı! Hükümetin olmaz dedikleri zamanlarda dahi, Emeklilikte Yaşa Takılanlardan başlayarak, şimdilerde Ehliyet Affı meselesini defalarca dile getirme şansı verdiler! Birileri gibi "ama onlar alkol almış" kaba yargısıyla çemkirmeden anlamaya, dinlemeye, gerçekten mağdur kalınan veya adaletsiz olunan noktaları görüp, çözüm için destek vermeye razı oldular! Bu açıdan şimdiye kadar şahit olduğum en demokratik ve özgürlükçü ekranların başında geliyorlar. Böyle bir kurumun, ülke mağdurları için nefes alınan bir ekranın zarar görmesine nasıl üzülmem?

Emekli bir Sivil Savunma Amiri ve AFAD Eğitmeni olarak, mevcut bilgiler ışığında olayı dışarıdan değerlendirdiğimde; Yangının çıkış anına kadar olan kısmında Akit Medya Grubunun, yangın ihbarından sonraki müdahale kısmında ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi İtfaiye grubunun önemli hata ve eksiklerinin hissedildiğini üzülererek söyleyebilirim. Gazete ve TV hizmet binasının bodrum katında yoğun kimyasal ve yanıcı madde içeriği bulunan halı üretim atölyesi ve deposunun bulunması kritik bir risk ve hatadır. Yangının başlamasını zamanında fark edecek merkezi yangın algılama ve söndürme tertibatının eksikliği de büyük bir eksiklik olarak göze çarpıyor. İBB İtfaiye grubunun yangın ihbarına 10 dakika içinde gelmesine karşılık, yetersiz teçhizat ve deneyimsiz personel yüzünden adeta yangına seyirci kalması da kabul edilemez bir hata ve soruşturulması gereken sıkıntılı bir durumdur. Bütün sıcak görüntü ve yorumlarda İtfaiye grubunun yetersiz kalan donanımı ve olayı yönetemediği açıkça ifade ediliyor. Oysa yanan bina kule değil, standart bir yapı ve yangının ana kaynağı da ulaşımı da bodrum gibi kolay bir yerdeydi. İnsan, bu beceriksizliğin ardında bir kasıt mı vardı diye sormadan edemiyor!

Bu faciadan Akit Medya Grubu ve İBB İtfaiyesi başta olmak üzere, hepimizin çıkaracağı büyük dersler var! Yangın ve deprem gibi afetlere karşı sağlam tedbirler almak, acil müdahale ve tahliye planlarını tatbikatlar eşliğinde güçlü kılmak, zaman hassasiyeti yüksek afetlere karşı daha iyi ekip ve teçhizatları kurmak zorundayız. Tedbir almadan tevekkülde bulunmak akıllı Müslümanların yapacağı bir iş değildir. İnsan hayatı, can ve mal güvenliği de her türlü siyasi çekişmelerin üzerinde kalması gereken özel alanlardır. Kamu kurumlarına karşı güven sarsıldığında yaşanabilecek kaoslardan korunmalıyız. Son deprem felaketinde yaşanan can sıkıcı olayların, Kızılay'ın kan stoklarını kritik seviyenin altına düşürecek kadar etkilediğini gördük hep birlikte! İnsanlar imdat istediğinde, İtfaiye bizi gerçekten kurtarır mı diye akıllarından bile geçirmemeli! Lütfen bazı değerlerimiz ve doğru algılarımızın bozulmasına meydan vermeyelim!

Akit Medya Grubuna çok büyük geçmiş olsun diyerek, daha güzel, daha kaliteli, daha güvenli, daha bereketli bir hizmet binasına kavuşmalarını canı gönülden diliyorum. Yüce Allah tekrarından, benzerinden ve beterinden cümlemizi muhafaza eylesin! Amin...

Afetlerde Sosyal Hizmetler

Bu yazı Ankara Üniversitesi **Afet ve Risk Dergisi**'nde Mayıs 2020 sayısında yayınlanmış Bilimsel Derleme Makalesidir.

Afet ve Risk Dergisi, bilimsel niteliklere sahip çalışmalarını yayımlayarak afet konusundaki bilimsel birikime katkıda bulunmayı amaçlayan, hakemli, karşılıklı bilinmezlik ilkesi çift-kör (double-blind) sistemiyle işleyen, açık erişimli elektronik bir dergidir.

Makalenin Dergiparktaki yayın adresine **buradan** ulaşabilirsiniz.

AFETLERDE SOSYAL HİZMETLER

ÖZET

İnsanların geniş kitleler halinde en savunmasız ve en muhtaç olduğu zaman dilimlerinden birisi de afet halleridir. Afetler yaşanmadan önce yapılacak temel altyapı ve fiziksel hazırlıkların yanı sıra, sosyal hizmetler açısından da hazırlıkların yapılması gerekir. Çünkü sosyal hizmetlerin doğru zamanlı ve yerinde uygulamaları ile toplumsal zarar görmüşlüğü en aza indirilmesi, afetlerin yıkım etkisinden toplumun sosyal ve ekonomik anlamda korunması sağlanır. Sosyal hizmetler ile afetlerden doğrudan veya dolaylı etkilenen kesimlere ulaşmak mümkün olur. Sosyal hizmetlerin içinde afetzedelere yönelik sosyal ve ekonomik destek süreçleri ile birlikte psikolojik iyileştirme ve koruma çalışmalarını da dahil etmek gerekir.

Bu çalışmada afetlerde sosyal hizmetler için genel kuramsal çerçeve ile birlikte paydaşların tanımlanması, istenen ve beklenen etkiler için sosyal hizmetlerin organizasyon modellemesi üzerinde durulacaktır. Sosyal hizmetlerin yerel kaynaklarla bütünleşmesi erişebilirliğini ve yaygınlığını sağlar. Bu nedenle merkezi yönetimlerin destek ve himayesinde yerel yönetimlerin ve sivil toplum örgütlerinin daha etkili olmalarını teşvik etmek gerekir.

ANAHTAR KELİMELEER: Afet Yönetimi, Doğal Afetler, Sosyal Hizmetler

JEL Kodları: Q54,

SOCIAL SERVICES IN DISASTERS

ABSTRACT

One of the times when people are most vulnerable and in need of large masses is disaster situations. In addition to the basic infrastructure and physical preparations to be made before disasters occur, preparations should also be made in terms of social services. Because, with the right and timely applications of social services, it is ensured that social damage is minimized and the social and economic protection of the society from the destruction effect of disasters is ensured. With social services, it is possible to reach those directly or indirectly affected by disasters. It is necessary to include social and economic support processes for disaster victims in social services, as well as psychological improvement and protection efforts.

In this study, the definition of stakeholders along with the general theoretical framework for social services in disasters, organization modeling of social services for desired and expected effects will be emphasized. Integration of social services with local resources provides accessibility and prevalence. For this reason, it is necessary to encourage local governments and non-governmental organizations to be more effective in the support and protection of central governments.

Keywords: Disaster Management, Natural Disasters, Social Services

JEL Codes: Q54

1.GİRİŞ ve KURAMSAL ÇERÇEVE

İklim ve kuraklık gibi tabiat şartlarının veya yeryüzünün jeolojik davranışlarının bir sonucu olarak, bazen de insanların hazırladığı sebeplerin etkisiyle oluşan afetlerin; maddi ve manevi ağır sonuçları, toplumlar üzerinde çoğu zaman yıkıcı etkileri bulunmaktadır. Afetlerin neden olduğu can ve mal kayıpları telafi edilemeyecek düzeylere çıkabilmektedir (Altun, 2017, s.33).

Yaşadığımız gezegenin her yerinde mütemadiyen afet boyutlarında olaylar yaşanmakta, insanlar, çevre ve yatırımlar bu afetlerden olumsuz etkilenmektedir. 2004'de Güney Asya bölgesinde yaşanan deprem ve tsunami, 2005'de Pakistan'da yaşanan deprem, ABD'de çıkan Katrina adlı kasırga, 2009'daki Çin depremi, 2010'daki Haiti ve Şili depremleri, Pakistan'daki sel afeti ve 2012'deki Japonya depremi belli başlı olaylar şeklinde kayıtlara geçmiştir. Bazen Afrika'da olduğu gibi kuraklıklar da felaket boyutlarına yükselmektedir (Özceylan ve Coşkun, 2012, s.31).

Türkiye'nin coğrafik durumu nedeniyle afet ve felaketlerden yana sakin kalamaması bilinen bir olgudur. Her olayın sonunda fiziksel mekânlarda ve sosyal yapıda önemli değişiklikler, göçler, nüfus hareketleri ve yatırımlar gibi etkileri olmuştur. Afetlerin ülke kaynakları ve insanlar üzerinde yıkıcı ve tüketici sonuçları olduğu da bir gerçektir. Geçmiş olaylar incelendiğinde insanların doğal kaynaklı afetlere karşı direncinin oldukça düşük kaldığı ve çok yönlü etkilere maruz kaldığı görülmektedir. Doğal olayların genelinde tahmin ve hazırlık güçlüğü olduğu gibi, meydana gelişleri sırasında önlenemez ve müdahale edilemez boyutlarda yaşanması da ayrı bir zorluktur. Kaçınılmaz sonuçlar önlenemeyince, birlikte yaşamayı öğrenmek ve en az zararla kurtulmak için hazır olmak gerekmiştir. Her zaman ve her ülkede yaşanan irili ufaklı afetlere karşı, yerel imkânlar ölçüsünde hazırlık yapmak ve koruma-destek planları hazırlamak genel bir yaklaşımdır. Afetlerin neden olduğu zararlar olayın büyüklüğüne ve etkilenen yerleşim birimlerinin durumuna göre değişmektedir (İbiş ve Kesgin, 2014, s.225).

Afet ve benzeri olaylardan sakınmak veya olay sırasında hizmetlerin sürekliliğini sağlamak üzere uygun düzeyde ve miktarda cihaz ve sistemlere gerek duyulmaktadır. Hayatın olağan akışı içinde zorunlu ihtiyaçlar haline gelen ulaşım, haberleşme ve enerji kaynaklarının dağıtılması gibi alt yapı tesisleri büyük bir deprem sonucu servis dışı kalabilir. Ülkemizde 1939 ve 1992 yıllarında yaşanan Erzincan depremleri, 1999 Gölcük depremi ve 2011'de yaşanan Van depreminin bu tür etkileri görülmüş ve yaşanmıştır (Özler, 2011, s.2).

Sosyal hizmetler yaklaşımı, deprem ve yangın gibi büyük felaketlerden önce hazırlanmayı, eğitim ve donatım açısından yeterli ekiplerin koordineli çalışmalarını gerektirir. Afetler yaşandıktan hemen sonra acil tıbbi yardımların verilmesiyle beraber, hemen devreye girmesi ve bu sürecin afetzedeler açısından en rahat geçmesini sağlaması gereken disiplin sosyal hizmetlerdir. Yetersiz ve yanlış verilen sosyal hizmetlerin can ve mal kaybını yükseltme etkisinde olacağı da açıktır.

1.1. Afet ve Afet Türleri

İnsanların hayatını ve yaşadığı çevreyi önemli ölçüde etkileyen afet olaylarının büyük bir bölümü tabiat olaylarından kaynaklanır. Geniş çaplı yıkım veya hasara yol açan olaylara afet, birden fazla afet çeşidinin bir arada meydana gelmesine de afet denir. Afetlerde geniş yerleşim bölgelerinin, çok sayıda insanın ve diğer canlıların zarar görmesi söz konusudur. Afet olaylarının geneli önceden bilinse de önlenemez, meydana geldiği sırada durdurulamaz.

Türkiye'de afetle mücadele ve afet yönetiminde kurumsal çözümler için teşkilatlanan Afet ve Acil Durum Yönetim Başkanlığı (AFAD) gereken hazırlık ve eğitimleri koordine etmektedir. Afet farkındalık eğitimlerini her seviyede vermek üzere ayrı bir yapılanma içine gitmiştir. Bu eğitimler sırasında afet olaylarını; her hangi bir bölgedeki toplumun hepsi veya bir kısmını etkileyen, ekonomik, sosyal ve ekolojik sonuçları oldukça ağır olan, toplumun yaşam düzeninin bozulmasına yol açan, yerel halkın baş edemediği büyük çaplı olaylar şeklinde tanımlamaktadır. Kişi ve kurumların ekonomik dengesi tamamen bozan afetlerin çıkış nedeni deprem, yangın, sel, erozyon, kuvvetli yağış ve çığ gibi doğal nedenler olabileceği gibi; fabrika yangınları, kimyasal patlamalar, maden kazaları gibi teknolojik nedenler ve savaşlarla birlikte terör olaylarının yer aldığı insani nedenler de olabilir. Afetlerin nedenleri ve oluş şekilleri yerine, etkilenen insanların sayısı ve durumu açısından değerlendirmek ve öncelikleri bu şekilde sıralamak lazımdır (Seyyar ve Yumurtacı, 2016, s.3).

Tabiat ortamında insanların kullanabildiği kaynaklar, madenler, elementler ve benzeri imkânlar olduğu gibi, gerekli tedbirler alınmadığında çok büyük hasar ve kayıplara neden olabilecek kontrol edilemez doğal olaylar da vardır. Doğal olaylardan zarar görebilme riski alınan tedbirler ışığında farklı seviyelere inebildiği gibi oldukça yükselmesi de mümkündür. Bu durumda doğal afetlere sadece doğal denilerek kenarda durmak doğru ve mantıklı olmayacaktır. Aynı şiddette meydana gelen bir depremin farklı yerleşim birimlerinde farklı hasara ve insan kayıplarına yol açması doğal olay yapısından ziyade temsil ettiği risklere karşı alınan tedbirle alakalıdır. Bazı doğal olayları tetikleyenler insanların davranışları ve doğaya etkileri olduğu için risk değerlemesinin ve alınacak önlemlerin doğru hesaplanması önemlidir. Asıl olan doğaya mümkün olduğu kadar müdahale etmemektir. Çünkü bu müdahaleler sonrasında risklerin aşırı yükselmesi kaçınılmazdır (Kırıkkaya, Oğuz Ünver, ve Çakın, 2011, s.28)

Afet hallerinde dirençlilik ise kişisel nitelikler ve çevre unsurlarıyla ilintilidir. Toplumsal, doğal ve mimari yapılar arasında kendiliğinden gelişen direnç ve beklenen kırılmalıkların oluşturduğu çok yönlü oluşum sayesinde, istenmeyen bir olay yaşandığında kendini koruyabilme ve üstesinden gelebilme gücünün seviyesi ile olayın kendisinin şiddeti seviyesi tehlike, risk ve felaket sınırlarını belirler (Cutter vd., 2008). Afet hallerinde kötü etkilerle başedebilme yetisi direnç seviyesi ve gücüyle ilgilidir. Şayet direnç gücü ve seviyesi aşılsa afetlerden etkilenme yoğunluğu ve sürekliliği de etkinin şiddetine göre değişir. Afetlere karşı kişisel ve toplumsal düzeyde eylem ve plan birliğinin olması, teknik ve psikolojik hazırlıkların yapılması, direnç gücünü olumlu yönde etkileyen temel unsurlardır (Varol ve Buluş Kırıkkaya, 2017, s.2).

Yaşadığımız kent ve şehir alanlarının büyük bir çoğunluğu taşkın ovalarında kurulmuştur. Çünkü tarım alanlarına yakınlığı, ulaşım kolaylığı ve iklim yumuşaklığı buraları cazip kılmaktadır. Ayrıca yakında bulunan akarsulardan yaşamsal ihtiyaçlar, tarım sulaması, sanayi kullanımı ve taşımacılık gibi alanlarda fayda sağlanır. Kentsel yapıların beton ve asfalt yoğunluğu nedeniyle yağışların toprağa geçiş miktarı az ve uzaklaştırılma hızı düşük olur. Bu yüzden kuvvetli yağışlarda gerek yağmur sularının gerekse yakınlardaki akarsuların taşkın ve selleri görülmektedir. Su taşkınları ve seller hız, yoğunluk ve miktarlarına göre kentsel ve tarımsal alanlarda maddi hasarlara, altyapıların çökmesine ve bazen de can kayıplarına neden olmaktadır. Yerleşim yerlerinin büyüklüğü sel ve taşkın risklerini de arttırmaktadır (Tingsanchali, 2012, s.26).

1.2. Afetlerin Etkileri

Doğal afetlerin fiziksel etkileri kadar siyasal etkileri ve sonuçları da gözlemlenebilir. Afet hallerinde dönüm noktaları, kritik eşikler ve tarihsel anlar şeklinde tanımlanabilecek zaman dilimleri veya hasar durum sonuçları söz konusudur. Afet etkilerinden korunmak veya hasar kontrolü sağlamak üzere hızlandırılmış bürokrasiye geçebilme yeteneği ile öngörülen kötü sonuçlardan korunma sağlanabilir. Küresel iletişim ve koordinasyon kalitesini yükseltmek üzere kamu dışındaki kaynaklardan profesyonel yönetim hizmetleri de sağlanabilir. Hint Okyanusu'nda meydana gelebilecek tsunamilere karşı ve Katrina Kasırgası'nda olduğu gibi afet izleme ve yapılanma hizmetlerinin özelleştirilmesi ile kaynakların verimli kullanımı ve hızlı hareket kabiliyetine erişilmektedir. Felaketler ve afetler toplum ve ülkelerin tarihinde kritik etkiler yaparak siyasal yönetimlerde değişikliklere de yol açabilmektedir. 1985'de meydana gelen Meksika Şehri ve 1972'de olan Nikaragua depremleri de bahsedilen şekilde sonuçlara yol açmış, siyasal yapıda ve politikalarda hem yerel hem de ulusal düzeyde gelişmeleri tetiklemiştir (Pelling ve Dill, 2010, s.22).

Afet olaylarının seviyelendirilmesi, neden oldukları ölümler, sakatlanmalar, yaralılar, fiziksel zarar ve zıyanlar, maddi ve manevi zararlar sayesinde yapılmaktadır. Bütün bu kayıp ve zararlar içinde en değerlisi insan hayatı olduğu için, afetlerin boyutunu neden oldukları ölümler dikkate alınarak belirlemek gibi bir yaklaşım bulunmaktadır (Erkal ve Değerliyurt, 2009, s.150).

Afet olaylarının boyutlarını etkileyen değişkenler kısaca řu şekilde sıralanabilir:

Afetin maddi boyutları ve çevre etki gücü,
İnsanların yaşam alanlarına olan mesafesi,
Etkilenen insanların ekonomik seviyesi,
Bölgedeki nüfus yoğunluğunun yükselmesi,
Maden ve sanayi gibi riski yüksek bölgelerin yerleşim yerleri içinde kalması veya sanayi yatırımlarının riskli yerlerde toplanması,
Doğal bitki örtülerinin ve çevre sisteminin bozulması veya çevre sistemine uyumsuz ve zararlı uygulamalar,
Cehalet ve yetersiz kalan eğitimler,
Afetler yaşanmadan önce insanların ve devletin hazırlık yapabilme becerisi ve bu bilincin tüm kesimler içinde yaygınlığı,

Sayılan değişkenlerin başta bulunan ikisi kelimenin tam anlamıyla doğal nedenler arasında değerlendirilebilir. Ancak diğer değişkenler tabiatla ilgili değil, insan topluluklarının yerleşim, üretim ve doğal kaynakları kullanma tarzı ile ilgilidir. Meydana gelen olayların etki büyüklüğü ve yaygınlığı nedeniyle resmi kurumlar tarafından afet bölgesi ilan edilmesi beklenmeksizin müdahale edilmesi gerekebilir. Yaşanan ölümler ve yaralanmalar acil kararlar almayı ve hasarın daha fazla büyümesini önlemeye yönelik olmalıdır (Erkal ve Değerliyurt, 2009, s.150).

1.3. Afet Yönetimi

Afet yönetimi teknik, sosyal ve ekolojik çevre gibi sistem yönetimlerinin risk yönetimiyle harmanlandığı özel bir kavramdır. Küresel sorunlar, iletişim, ticaret ve çatışma yoğunlukları, toplumlar arası dengesizlikler, yönetim sistemlerinin farklılıkları gibi değişkenlerle etkileşim halinde çalışmak durumundadır. Bu tür yönetim sistemleri çok merkezli çalışmayı, çoklu ölçeklere sahip olmayı, tehlike ve acil durumların yapısına göre esnek mimarileri desteklemeyi gerektirir. Afet yönetimi, siyasal yönetimin içinde bulunmak ve genel yönetime uyumlu çalışmak zorundadır. Yönetim zafiyetleri ve koordinasyon sorunları ABD’de meydana gelen Katrina Kasırgasında olduğu gibi yoğun zafiyetlere ve mağduriyetlere yol açabilir (Tierney, 2012, s.341).

Devlet-sivil toplum ilişkileri, ekonomik örgütlenme ve toplumsal geçişler afet yönetişimi üzerinde etkilere sahiptir. Afet yönetimini değerlendirmek için çeşitli önlemler kullanılabilir; Bu yeni çalışma alanında, etkili yönetişime katkıda bulunan faktörler ve yönetişim yaklaşımlarının uzun vadeli sürdürülebilirliğe ne ölçüde katkıda bulunduğu gibi diğer konularda daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Afet hallerinde gereken reaksiyonu vermek üzere toplumun hazır edilebilmesi için afet süreçlerinin kısımlar halinde irdelenmesi lazımdır. “Afet Yönetimi” denilince, insanlardan veya doğadan kaynaklanabilecek afetlerin tahmin edilerek hazırlık yapılması ve mümkünse engellenmesine yönelik çalışmalar en başta akla gelmektedir. Afet anında insanların ve diğer kaynakların koordinasyonu, kurumlar arasında işbirliğinin sağlanması, iletişim ve haberleşmenin de dahi olduğu bir genel süreç yönetimi söz konusudur (Tuncay, 2004, s.4).

Günümüz teknolojisiyle pek çok şeyi başarabilmelerine rağmen, insanların büyük çaplı doğal olayları ve deprem ya da fırtına gibi felaketleri önleme gücü yoktur. Bu tür olayların önlenmesinde veya olay anında sorunların giderilmesinde imkân dahilinde bulunan işler kısıtlıdır. Afetlerden korunmanın en iyi yolları, afetler meydana gelmeden önce tahmin ve hazırlık yapabilme yeteneğini arttırmak, bilimsel çalışma ve deneyler ışığında afetten korunma yöntemlerini ve teçhizatını geliştirmek, afetlere dayanıklı binalar ve kentler inşa etmek, afet olaylarına karşı önceden planlı süreç yönetimleri oluşturmaktadır. En başta doğal kaynaklı olanlar gelmek üzere, afetlerin detaylı şekilde incelenmesi, tanımlanması ve sistematik yönlerinin çözümlenerek mümkün olan en az zararlı geçiştirilmesini sağlamak üzere yapılan

işlerin tamamına “Afet Yönetimi” demek mümkündür. Afet yönetimine paralel olarak gelişen ve işletilen süreçlerden birisi de “Risk Yönetimi”, yani erken algılama, ikaz ve koruma işleridir. Afetlerin etkilerini anlama, çözümlenme, hasar giderme, güçlendirme vb. afetlerden sonra yapılacak işler ise “Kriz Yönetimi” başlığı altında değerlendirilir. Kısacası, afetlerin her aşamasında süreçleri yönetebilmek için afet öncelerini, afet anlarını ve afetlerden sonraki durumları birlikte değerlendirerek ilerlemek “Afet Yönetimi” süreçlerinin ortak yaklaşımı olmalıdır (Erkal ve Değerliuyurt, 2009, s.151).

1.4. Türkiye’de Afetler

Dünya genelinde yerkabuğu hareketleri sonucu meydana gelen deprem olayları, Türkiye tarihinde de en fazla ölüm ve yaralanmalara yol açan, köklü maddi hasar ve yıkımların en büyük nedenleri olmuştur. Geçtiğimiz yüzyıl içinde Türkiye’nin 120 binden fazla insanı depremlerde can vermiştir. Depremlere karşı alt yapısal ve planlama/egitim temelli eksiklerimizin fazlalığı da ölü sayısının normalden yüksek çıkmasına neden olmuştur. Japonya gibi ülkelerle kıyaslandığında Türkiye’de deprem sonucu meydana gelen can kayıpları ve bina hasarlarının çok daha fazla olduğu görülmektedir. Eğitim eksikliği, malzeme ve bina kalitesinde yaşanan yetersizlikler ve deprem şartları dikkate alınmadan gelişen çarpık kentleşme sonucu bu vahim tablolar yaşanmıştır. Deprem riskleri harita bulgularına göre ülkemizin %92’si deprem yaşanabilir bölgeler içinde, genel nüfus yapısının %95’i de deprem kuşağında yer almaktadır. Son dönemlerde yaşanan en önemli depremler:

1992 Erzincan Depremi
1999 Gölcük ve Düzce Depremleri
2011 Van Depremi

Depremler dışında sıkça görülen olaylardan birisi de Sel Afetidir. Karadeniz kıyı kesimleri başta olmak üzere, ülkenin çeşitli yerlerinde ve kentsel alanlarda yoğun yağışlar sonucu sel afetleri de yaşanabilmektedir (Tuncay, 2004, s.6).

2. AFETLERDE SOSYAL HİZMETLER

Deprem gibi büyük ve afet sayılan olayların tamamı kapsam dahilinde kalan insanların hayatını her yönden etki altında bırakmaktadır. Hayatını kaybeden insanların dışında kalan kişilerin ekonomik ve sosyal yönden çöküntü yaşamaları, beden sağlığı ve psikolojik açıdan bütünlüklerinin bozulması söz konusudur. Afet öncesi var olan sorunların katlanarak karmaşıklaşması ve bireysel çabalarla giderilemeyecek duruma gelme durumu yaşanır. Temel konusu insanların sosyal ihtiyaçlarının giderilmesini organize etmek ve iyi duruma yükselmelerini sağlamak olan Sosyal Hizmet için afet olaylarında yer almak doğru ve gerekli bir çalışma ihtiyacıdır (Tuncay, 2004, s.23).

Meydana çıkardığı maddi ve manevi sonuçları ile derin psikolojik etkiler bırakan afetler, zaten mevcut bulunan sorunlara yenilerini de ekleyerek hayat mücadelesini daha da zorlaştırmaktadır. Afetler sonucu meydana gelen olaylar en dar kapsamıyla afetzedeleri, orta alan kapsamıyla afetzedelerin aile çevresini, geniş anlamda ise bölge sakinlerini etkilediğinden, sosyal hizmet çalışmaları da bu duruma uygun yapılanma yoluna gitmektedir. Etki yelpazesinin genişliği, sosyal hizmet uzmanlarının çok boyutlu planlama ve süreç yönetimine girmelerini gerektirmektedir. Sosyal hizmet çalışmaları afetlerden önceki durumdan itibaren çalışma alanına giren hassas grupların takibini, afetler sırasında bu grupların ve afet nedeniyle takibe muhtaç duruma gelen kesimlerle birlikte değerlendirilmesini ve afet sonrasında iyileştirme çalışmalarının sürdürülmesini kapsar. Sosyal hizmetler bir yandan sahada hizmet vermeyi, diğer yandan mevcut ve gelecek şartlar için planlama çalışmalarının yapılmasını gerektiren dinamik ve çok yönlü çalışmalar ile beraber yürütülür (Seyyar ve Yumurtacı, 2016, s.5).

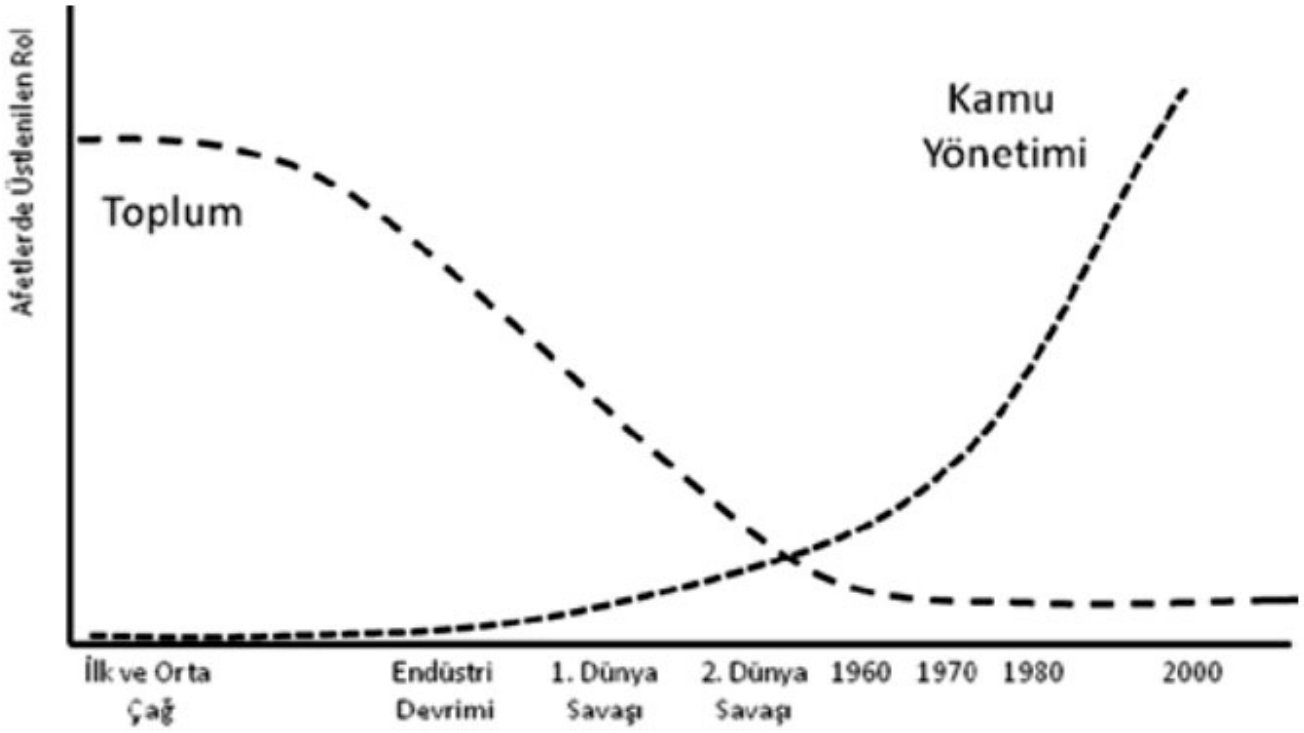
Psikososyal destek hizmetleri de yaşanan afetlerden sonra birey ve toplulukların normal düzene geçebilmeleri için yardımcı olan önemli sosyal hizmet alanlarından birisidir. “Psikososyal” denildiğinde karşılıklı etkileşimler içinde bulunan kişilerin ve yer aldıkları toplumsal grupların durumu düşünülmelidir. Psikososyal destek hizmetleri kişisel isteklerden bağımsız, kişiden topluma doğru ilerleyen, çalışma programına aldığı toplulukların iyiliği ve sorunlarının kaldırılması için yasal mevzuatı bilen, riskleri yaşamadan önleyebilen ve koruyabilen yapıdadır. Bu yüzden geleneksel psikolojik danışmanlıktan farklı, geniş ve çok yönlü yaklaşım gerektirir (Aydın, 2012, s.3).

2.1. Afetlerde Kamu Yönetimi ve Sosyal Hizmet

Afetlerin yıkıcı etkileri ülkelerin kalkınmışlık seviyelerine ve afetlere maruziyet sıklıklarına göre değişkenlik göstermektedir. Az gelişmiş ülkelerde afetlerden dolayı meydana gelen can kayıpları ve maddi hasarların boyutları gelişmiş ülkelere göre çok daha yükseklerde seyretmektedir. Her afet sonucunda ülkelerin ekonomik ve sosyal gelişimine ket vurulmakta, duraklama veya çöküş yoluna meyil başlamaktadır. Afetlerin kısa dönemli yıkıcı etkilerinin yanı sıra uzun dönemli büyümeyi yavaşlatan, kaynakları tüketen bozucu etkileri de bulunmaktadır. Mesela, Nikaragua gibi az gelişmiş bir ülkeyi 1998’de vuran Mitch kasırgasının ülkedeki kalkınma potansiyelini en az 20 yıl duraklattığı hesap edilmiştir. Bu tür bir zorluğun altında kalkılabilmesi ancak kamu kaynakları ile mümkün olacaktır. Kamunun bu işlevi sağlıklı yerine getirebilmesi için çok yönlü işbirliği, plan ve program içinde çalışması icap eder. Ülkemizdeki yaşanan afetlerin her birisi acı birer tecrübe olarak kamu hafızasına da yerleşmiş ve gelecekteki afetlere karşı daha hazırlıklı olma adına kurumlar arası işbirliği ve koordinasyon yapısı gittikçe sağlamlaşan bir yapıya kavuşmuştur. 10. Kalkınma Planı içinde yer alan “Afet Yönetiminde Etkinlik Özel İhtisas Komisyonu” raporu içinde bahsedilen işbirliği ve koordinasyon vurgulanmıştır. Afetlere hazırlık ve farkındalık bilincinin yerleşmesi çok yönlü kurumsal çalışma içinde yapılabilir. Halkın her seviyede eğitilmesi, bina yapımları ve kentleşmede afetlere dayanıklı sistemlerin gözetilmesi, yerel ve merkezi yönetimin eşgüdüm sağlaması gibi rollerin tamamı için kamu gücünün organizasyon, planlama, uygulama, denetleme, yöneltme, geliştirme gibi fonksiyonlarına ihtiyaç duyulmaktadır (Leblebici, 2014).

Her ülkenin afet ve acil durum halleri için kurumsal hazırlıkları bulunur. Acil durum ve afet hallerinde altyapı sorunları dışında bu kurumlar eliyle sosyal yardımların doğrudan nakit veya aynı yardımlarla ulaşması da sağlanır.

Amerika Birleşik Devletleri’nde Acil Durum Yönetim Ajansı (Federal Emergency Management Agency – FEMA) tarafından afet fonları yönetimi ve ödemeleri yapılır. Önemli ve acil bir durum veya felaket yaşandığında Eyalet Valilerince ABD Başkanlığından FEMA desteği ile bütçe tahsisi istenir. Başkanlık tarafından yapılan durum değerlendirmesi sonucu bu talepler yerine getirilir, bekletilir veya reddedilir. Olayın büyüklüğüne ve etki kapsamına göre eyaletin veya belli bir bölgenin Felaket Bölgesi olarak ilanına karar verildiğinde FEMA ve ilgili kuruluşların devreye girmesi sağlanır. FEMA 1979 yılında Başkan Carter tarafından çok sayıda yardım kuruluşunun birleştirilmesi ile kurulmuştur (Garrett ve Sobel, 2003, s.497).

Şekil 1. Afetlerde Kamu Yönetimi ve Toplum Arasındaki Rol Dağılımının Tarihsel Süreçteki Durumu (Leblebici, 2014).

Afetlerle ilgili tüm süreçleri kapsamlı şekilde yürütme ve yönetme gücüne sadece kamu sahiptir. Etki çevresi ve maliyet boyutunun yüksekliği nedeniyle afetlere hazırlık ve mücadele için gerekli temel organizasyonu kamu gücü yapabilir. Türkiye’de afetler için münhasıran kurulan kamu kurumu “Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı” (AFAD) asıl hazırlık, eğitim ve organizasyonları yapan, lojistik merkezlerini ve müdahale timlerini kuran yapıdır. İlk kuruluşunda Başbakanlığa bağlı bulunuyorken, Cumhurbaşkanlığı Hükümet sisteminden sonra İç İşleri Bakanlığına bağlanmıştır. Süreç içinde doğrudan Cumhurbaşkanlığına bağlanacağına dair çalışmalar olduğu da söylenmektedir. Tüm kamu kurumlarında yer alan Sivil Savunma Uzmanları veya Sivil Savunma Amirleri eliyle, kurumların Sivil Savunma ile Afet ve Acil Durum Planları yapılmakta, personelin hizmetiçi eğitimleri sürmekte, afet olaylarına karşı kurumsal tedbirlerin alınmasına devam edilmektedir. Afet vb. olaylarda kurumların yardımlaşması için işbirliği protokolleri de kendi aralarında yapılarak planlama içinde yer verilmektedir.

2.2. Afetlerde Toplumsal Sosyal Hizmet Kurumları

Afetlerin meydana geldiği coğrafyada çevre ile birlikte o bölgede yaşayan insan toplulukları da etkilenir. Hatta o bölgede yaşamayan ama ülke veya şehir gibi yapısal ortaklıkları bulunan toplumlar ile dini ve kültürel tarihleri benzeşen diğer ülke toplumları da etkilenir. Yerel imkânların kapasitesini aşan her durum için bölge veya ülke genelinde toplumsal destek mekanizmaları devreye girer. Toplumun gösterdiği bu reaksiyona sivil toplum örgütleri öncülük ve hizmet sunumunda fiili destek sağlar. Yapılan çalışmaların başarısı ve etki gücünün isabetinde kamu ile yapılan işbirliği de oldukça önemli bir etkidir.

Ülkemizde afetlerde sosyal hizmetlerin STK düzeyinde liderliğini Kızılay yapmaktadır.

1868 yılında “Osmanlı Yaralı ve Hasta Askerlere Yardım Cemiyeti” ismiyle kurulan Kızılay, 1877 yılında “Osmanlı Hilali Ahmer Cemiyeti”, 1923 yılında “Türkiye Hilaliahmer Cemiyeti”, 1935 yılında “Türkiye Kızılay Cemiyeti” ve 1947 yılında ise “Türkiye Kızılay Derneği” adıyla tescil edilmiştir. “KIZILAY” şeklinde bilinen ismi Atatürk tarafından verilmiştir. Kuruluş amacında, nerede ve kim olursa olsun, her hangi bir

ayrım yapmaksızın, yardıma muhtaç duruma düşen tüm insanların imdadına koşmak ve her yönden iyileşmelerine katkı sağlamak olan Kızılay, bu misyonuyla insanlar arasında sevgi ve dostlukla örülen dayanışma köprülerini kurmak ve geliştirmek için kendini adayan müstesna bir kurumdur (Kızılay, 2020).

Toplumunu doğrudan etkileyen afet olaylarında sivil toplum kuruluşlarının da afet bölgesine gelmesi ve yardım faaliyetlerine katılması beklenen bir durumdur. Ancak afet bölgesinde yapılacak faaliyetlerin güvenlik başta olmak üzere, kurtarma ve ilk yardım gibi temel faaliyetleri bozmaması, kaynakların verimli kullanılması ve kaosu önlenmesi için koordinasyon içinde sağlanması gerekir. Güçlü bir liderlik ve organizasyon yeteneği gerektiren acil durum yönetiminde birliğin sağlanması, tek merkezden koordinasyon ile görev dağılımının yapılması önemlidir. Aksi halde çıkabilecek karmaşa içinde sağlık ve sosyal destek hizmetlerine kavuşamayan afetzedeler, kıt kaynakların çabuk tükenmesi, can ve mal güvenliğinin kaybolması gibi istenmeyen durumlar gelişebilir. Afetlerin etkilerine yönelik ihtiyaçlar giderilirken, doğru müdahaleyi sağlamak için gerekli ihtiyaçları da organizasyon ve liderlik yapısı içinde karşılamak gerekir. Öncelikleri belirlemede yapılacak hatalar can ve mal kayıplarının artmasına, afet nedeniyle hassas durumda bulunan afetzedelerin daha fazla zarar görmesine veya hizmetlere erişimlerinin gecikmesine yol açabilir (Leblebici, 2014, s.470).

2.3. Afet Çalışanları ve Sosyal Hizmetler

Afetler yaşandığında bölgeye gelen sosyal hizmet uzmanlarının karşılaştıkları durumlar hakkında önceden hazırlıklı ve dirençli olmaları çok önemli bir husustur. Yararlı olması gereken personelin afetlerden sonra ortaya çıkan stres ve afetzedelerden dolayı yaşadığı hassasiyet düzeyi çok yükselirse afetzedeler için fayda üretemeyeceği gibi, kendisi de afetzedeler gibi ilgi ve desteğe muhtaç duruma düşebilir. Bu yüzden sosyal hizmet uzmanlarının ve afet bölgesinde çalışan diğer personelin sahada karşısına çıkabilecek durumlar hakkında önceden eğitilerek hazırlanmaları ve psikolojik açıdan güçlendirilmeleri önemli bir husustur. Afetlere her yönüyle hazırlanmış personelin varlığı müdahale gücünün etkisini ve sahaya yansıyan faydasını arttıracaktır (Tuncay, 2004, s.36).

Afet çalışanlarının ve kurumlarının kendi aralarında da eşgüdüm ve koordinasyon sağlaması eğitim ve planlama gibi destekleme faaliyetlerinde bulunması gerekir. Bu tür ihtiyaçları gidermek üzere Türkiye çapında Afetlerde Psikososyal Hizmetler Birliği (APHB) kurulmuştur. Normal zamanlarda veya afetlerde psikososyal hizmet desteğine ihtiyacı olan birey ve topluluklara en etkili yardımı eşgüdüm sağlayarak yapabilmek ve uluslararası düzeyde örgütlenmelere katılabilmek için kurulmuş gönüllü bir yapıdır. APHB; aynı zamanda afet çalışanları arasında afet ve normal durumlar içinde karşılıklı hukuku yani hak ve sorumlulukları da belirlemeye çalışan bir örgüttür. Türkiye Kızılay Derneği, Sosyal Hizmet Uzmanları Derneği, Türkiye Psikiyatri Derneği, Türk Psikologlar Derneği, Çocuk ve Gençlik Ruh Sağlığı Derneği, Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneği APHB üyeleridir. Protokolü 2005 yılında imzalanmış, ek protokolü de 2006 yılında imzalanarak devreye alınmıştır. Daha önce kendi halinde oluşan işbirliklerinin yerine kurumsal bir yapı altında sürekli ve sağlıklı oluşum sağlanmıştır (Yaman, 2019, s.98).

3. SONUÇ

Avrupa Konseyi tarafından, küresel riskleri analiz ederek anlamak ve mümkünse nedenlerine yönelik çalışmalara katkı vermek üzere INFORM örgütü kurulmuştur. Inform örgütü derlediği verileri analiz ederek her ülkenin afet ve risklere maruziyet açısından derecelendirmesini ve diğer ülkelere göre seviyesini çıkarır ve kamuoyuyla paylaşır. Türkiye'nin profiline bakıldığında genel INFORM riski değerlemesine göre 5 puan aldığı ve sıralamada 53. Yerde olduğu görülmektedir. Tehlike ve maruz kalma derecesinin de 7,9 gibi yüksek bir değerde ve 10. sırada bulunduğu anlaşılmaktadır. Yapılan değerlendirmelerde en yüksek afet tehlikesinin deprem olduğu ve en büyük riskin de fiziksel

dayanısızlık nedeniyle depreme bağılı yıkımlar olduğu belirtilmiştir. Türkiye'nin skorları açısından benzer ülkelere bakıldığında Senegal, Kamboçya, Meksika, Güney Afrika gibi ülkelerle birlikte listelendiği görölmektedir. Mevcut şartlarda Afetlerle başa çıkma kapasitesi eksikliğinin 3,2 gibi düşük bir değer alması ise olumlu bir durumdur (European Commission, 2020). Türkiye'nin fiziksel altyapısı ile birlikte sosyal hizmet yeteneklerini de geliştirmesi ve afetlere hazırlığını iyileştirmesi gereklidir.

Afet olaylarının farklı ve çok yönlü yapıları ile yönetimleri, etik açıdan belirsizlik ve ikilemin çok sıklıkla yaşandığı alanlardır. Yapılan çalışmalarda, afetzedeler yapılan yardımların türü, yeterliliği ve etkileri açısından afetzedeler ile yardım edenler arasında yoğun çatışma ve mutsuzlukların yaşanabildiği görölmüştür. Sosyal hizmet sunanların ve diğer acil durum destek ekiplerinin teknik teçhizat açısından ve eğitim/deneyim yeterliliklerinin beklenen seviyede olmaması afetzedelere sağlanan hizmetlerin kalite ve memnuniyet düzeylerini düşürebilir. Bazı durumlarda ise hizmet sunanlar istemelerine rağmen yasal mevzuat ve diğer kısıtlar nedeniyle gereken kalitede çalışma yapamadıklarını kendileri de ifade etmektedir (Soliman ve Rogge, 2002, s.3).

Afetlerde sosyal hizmet çalışmaları toplumun afet etkilerinden sıyrılarak normal yaşam düzenine geçebilmesi için son derece kritik öneme sahiptir. STK ve kamu gücünün sosyal hizmet alanında işbirliği yapması kapasite kullanımı ve başarılı hizmet üretiminde doğrudan etkilidir. Kamu gücüyle özellikle yüksek maliyetli ve zorlu süreçler gerektiren hizmetler verilirken, STK'ların esnek ve nokta atışlı faaliyetleri de mikro düzeyde erişim ve hizmet sunumunda öne çıkmaktadır.

Sosyal hizmetlerin yapısı gereği afet öncesi durum planları ve uygulama hazırlıklarından başlayarak, afet sırasında ve afet sonrasında normal zamanlara kadar geniş bir zaman dilimini kapsamaktadır. Bu yüzden personel ve diğer kaynakların planlaması, ulaşım ve lojistik gibi temel sorunların dikkate alınarak yerel organizasyon düzeyinde yapılması da gereklidir.

Sosyal hizmetlerin devamlılığını sağlamak üzere, toplumu bilinçlendirme ve gönüllü katılımcı eğitimlerine devam edilmelidir.

KAYNAKÇA

Görsel Kaynağı: Anadolu Ajansı

Altun, F. (2017). Uluslararası Kuruluşların Afetlere Yönelik Sosyal Yardım ve Sosyal Hizmet Faaliyetlerinin İncelenmesi. *Journal of Social Work*, 1(1), 32-54.

Aydın, D. (2012). Afet Sonrası Psikososyal Destek Uygulamaları. *İnsani ve Sosyal Araştırmalar Merkezi*, 1-9.

Buluş Kırıkkaya, E., Oğuz Ünver, A., & Çakın, O. (2011). İlköğretim Fen ve Teknoloji Programında Yer Alan Afet Eđitimi Konularına İlişkin Öđretmen Görüşleri. *Necatibey Eğitim Fakóltesi Elektronik Fen ve Matematik Eđitimi Dergisi*, 5(1), 24-42.

Cutter, S. L., Barnes, L., Berry, M., Burton, C., Evans, E., Tate, E., & Webb, J. (2008). A place-based model for understanding community resilience to natural disasters. *Global Environmental Change*, 18(4), 598-606. <https://doi.org/10.1016/j.gloenvcha.2008.07.013>

Erkal, T., & Değerliyurt, M. (2009). Türkiye'de Afet Yönetimi. *Doğu Coğrafya Dergisi*, 14(22), 147-164. <https://doi.org/10.17295/dcd.38674>

European Commission. (2020). Disaster Risk Management Knowledge Centre - INFORM. Retrieved April

20, 2020, from European Commission website:

<https://drmkc.jrc.ec.europa.eu/inform-index/Countries/Country-Profile-Map#>

Garrett, T. A., & Sobel, R. S. (2003). The political economy of FEMA disaster payments. *Economic Inquiry*, 41(3), 496–509. <https://doi.org/10.1093/ei/cbg023>

İbiş, E., & Kesgin, B. (2014). Problem Analysis. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 0(41), 225–234.

Kızılay. (2020). Türkiye Kızılay Derneği. Retrieved January 3, 2020, from www.kizilay.org.tr website: <https://www.kizilay.org.tr/Kurumsal/tarihcemiz>

Leblebici, Ö. (2014). Afetlerde Kamu Yönetiminin Rolü ve Toplum Temelli Afet Yönetimine Doğru. *Hitit Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 7(2), 457–478. <https://doi.org/10.17218/husbed.95613>

Özceylan, D., & Coşkun, E. (2012). Türkiye'deki İllerin Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Düzeyleri Ve Afetlerden Sosyal Ve Ekonomik Zarar Görebilirlikleri Arasındaki İlişki. *İstanbul Üniversitesi İşletme Fakültesi Dergisi*, 41(1), 31–46.

Özler, M. (2011). Afet Olgusuna Hukuksal – Kurumsal Yaklaşım Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığı. *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 0(27), 1–14.

Pelling, M., & Dill, K. (2010). Disaster politics: Tipping points for change in the adaptation of sociopolitical regimes. *Progress in Human Geography*, 34(1), 21–37. <https://doi.org/10.1177/0309132509105004>

Seyyar, A., & Yumurtacı, A. (2016). Afet Odaklı Acil Manevi Sosyal Hizmet Uygulamaları Bağlamında Türkiye'ye Yönelik Bir Model Önerisi. *MANAS Journal of Social Studies*, 5(3), 1–24.

Soliman, H. H., & Rogge, M. E. (2002). Ethical Considerations in Disaster Services: A Social Work Perspective. *Electronic Journal of Social Work*, 1(1), 1537–422. Retrieved from <http://www.researchgate.net/publication/255625676>

Tierney, K. (2012). Disaster Governance: Social, Political, and Economic Dimensions. *Annual Review of Environment and Resources*, 37(1), 341–363. <https://doi.org/10.1146/annurev-environ-020911-095618>

Tingsanchali, T. (2012). Urban flood disaster management. *Procedia Engineering*, 32, 25–37. <https://doi.org/10.1016/j.proeng.2012.01.1233>

Tuncay, T. (2004a). *Afetlerde Sosyal Hizmet*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmetler Yüksekokulu.

Tuncay, T. (2004b). *Sağlık Harcamaları*. Ankara: Hacettepe Üniversitesi Sosyal Hizmetler Yüksekokulu.

Varol, N., & Buluş Kırıkkaya, E. (2017). Afetler Karşısında Toplum Dirençliliği. *Dirençlilik Dergisi*, 1(1), 1–9. <https://doi.org/10.32569/resilience.344784>

Yaman, E. (2019). *Afet ve Acil Durumlarda Aile Yılmazlığı: Literatür Taraması, Uzmanlık Tezi*. Aile, Çalışma ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı.

Gariban Bir Müslüman Olarak Arayışlarım ve Yaşadıklarım Hakkında

Ahir zamanı, hep birlikte ve tüm dehşetiyle yaşıyoruz. Daha önce kavimlerin birer birer helak olmasına yol açan günah ve sapkınlıklar artık vaka-i adiyelerden sayılır oldu. İnsanlığın sükut ettiği bu hastalıklı halleri önlemeyi bırakın, sadece eleştirenlerin bile şiddetle dışlanıp, sözüm ona nefret suçu işlemekle horlandığı tuhaf günlerdeyiz. Manevi fırtına ve tuzakların ortasına düşmeden yol almaya çalışan, aciz, günahkar ve gariban bir Müslüman olarak, çocukluğumdan itibaren aldığım İslami eğitimler ve deneyimlerin ışığında yaşadıklarımı, hissettiklerimi ve endişelerimi paylaşmaya karar verdim. Kendim ve kısmen ailemle ilgili cüz-i iradem dışında hiç kimse üzerinde hüküm süremem. Yazdıklarım sadece yaşadıklarım ve hissettiklerimle ilgilidir. Çıkarımlarım sadece beni bağlar, ifade etmezsem içimde kalır, ama kişisel yanlışlıkları genele mal edip vebale girmekten de Allah'a sığınırım. Muhatap olduğum grupları ve bunlarla ilgili duygu ve düşüncelerimi beyan etmek zorundayım. Gündelik olaylar ve dünyevi meseleler üzerinde onlarca yazı ve proje hazırlamışken; önce dünyamı, sonra ahiretimi doğrudan etkileyecek, belki inşaAllah felaha ve belki de hafazanAllah azaba götürecektir manevi yolculuğumu yazmak istiyorum. Niyazım odur ki, en azından vahim hata ve günahlardan sıyrılabilirim, benzer zorlukları yaşayan Müslüman kardeşlerime bir söz ve onlardan cümlemizi saracak hayır dualarına vesile olayım. Yazının bundan sonraki bölümlerini okumak size kalmış. İsterseniz geçmişe giden yolculuğumda bana eşlik ederek, duygularıma şahitlik yapın ve geleceğe dönük dualarımıza amin diyerek katılın. İsterseniz boş verip kendi iş ve uğraşlarınıza devam edin. Hiç fark etmez, canınız sağ olsun. Rabbim işinizi rast getirsin. Bende, belki birilerini kızdırmak ve istemeyerek küstürmek pahasına, kendimi ifade etmenin huzurunu ve sonrasında gelen bedel ödemesini yaşayacağım her zamanki gibi...

1972'de Ailem Muş'tan İstanbul'a göç ederek, Maltepe'nin varoş kısmı olan Gülsuyu Mahallesi'nde yaşamaya başlamış. Ben İstanbul'da doğanların ilki, toplam 7 kardeşten 3. olanım. Kürt kökenli

vatandaşlarımızın ekseriyetinde olduğu gibi, annem ve babam Şafii mezhebine tabii olarak yaşadılar ve bizleri de öyle yetiştirdiler. Evde namaz kılındığı için, temizlik ve necasetten korunma en temel prensipleriydi. Allah kendisinden razı olsun, sevgili annem bu konuda aşırı duyarlı davranırdı. Sokaktan eve gelince, daha içeri girmeden bahçedeki lavaboda el yüz temizliğini yaptırır, kapı önünde tüm kıyafetlerimizi baştan aşağı değiştirir, temiz olan ev içi kıyafetlerimizi giydirirdi. Sayesinde, daha okuma yazma öğrenmeden önce gusül abdesti almayı öğrenmişim. Çünkü her banyo yaptırdığında bizleri önce sabunla yıkar, sonra da eline tasla su alıp, talimatlar eşliğinde niyetten başlayarak, güzelce gusül abdestini aldırır ve bittiğinde banyomuzu tamamlamış olurdu. Yazın gittiğimiz Kur'an kursları olsa da, namaz kılmayı önce kıymetli Annemden ve sevgili Bedriye yengemden (Allah ondan da razı olsun) öğrenmişim. Namaza durduğumuzda duaları bilmediğimiz için, kenardan annem ve yengem sufle ile destek verirdi. Namaz ve abdest konusu hayatımızın merkezindeydi. Hatta, anne-babamın en yoğun tartışmaları da abdest yüzünden oluyordu. Abdestimi kırdın diye başlayan yarı Türkçe yarı Kürtçe atışmalarını kanıksamıştık. Malumunuz, Şafii Mezhebinde evliliği birbirine haram olan kadın-erkekler ve küçük çocuklar dışında, eşler dahil karşı cinsle ten teması olduğunda namaz abdesti bozulmuş sayılıyor.

Haram ve helal şuurunu gerekirse sert önlemler alarak yerleştirmeye gayret ettiler. Eve gelirken getirdiğimiz her yeni şeyin hesabını anneme mutlaka vermek zorundaydık. Kaynağı belli olmayan hiç bir eşya veya para eve giremezdi. Ya evden verilenlere razı olurduk ya da duruma göre boyacılık, simitçilik yaparak kazandığımız paralarla istediklerimizi kısmen alabilirdik. Benim favorilerim bisiklet kiralamak, Kemalettin Tuğcu gibi çocuk romanları ve Teksas - Tommiks kitapları almak, salam ekmek ve gazoz üçlüsünü yeyip içmekti.

İlk ve Ortaokulu İstanbul'da okuduktan sonra, devlet parasız yatılı okulu sınavını kazanarak Kırklareli Sağlık Meslek Lisesinde Sağlık Memurluğu bölümünde okumaya başladım. Okulumuzun kıymetli Müdürü Nurettin USLU'nun ve diğer öğretmenlerimizin her birisinin üzerimizde büyük emeği ve hakkı oluştu. Allah onlardan razı olsun, hayırlı uzun ömürler versin, vefat eden hocalarımızı Cennetine kabul etsin. 15 yaşında, ilk gençlik çağlarında beraber okuduğumuz arkadaşlarımızla can dostluğu, kader birliği yaşadık. Kişiliklerimizi olgunlaştıran önemli deneyimler ve etkileşimlerde bulunduk. Risale-i Nurlar ile ilk defa yatılı okulda tanıştım. Yeni Asya Cemaatine mensup abilerimizin ve şehirdeki esnaf-memur abilerin ilgi ve desteği, şefkatle karışık Allah rızasından başka bir şey gözetmeyen davranışları bizlere çok cazip gelmişti. Çarşıya çıktığımızda dershane dediğimiz evlerde buluşmak, birlikte namaz kılmak, Kur'anı Kerim ve Risale-i Nurları okumak, ev ortamı gibi bir şeyler hazırlayıp yeyip içmek bizleri çok mutlu ediyor ve huzur veriyordu. Saatçi Mümin abinin muhlis ve munis halleri, Kiraz abilerin engin hoşgörü ve karşılıksız samimi destekleri gibi güzellikler içindeydik. Özellikle Ramazan aylarında, esnaf-memur abilerin hazırladıkları iftar yemeklerinin eşsiz lezzeti hala damağımdadır. Oğlak etiyle yapılan enfes pilavı unutmam mümkün değil mesela. Mustafa Kaplan abinin Yeni Asya gazetesindeki yazıları ve Yakın Tarih Ansiklopedisi içindeki bilgiler heyecan verici ve ilginç geliyordu. Okulumuzda hemen her meşrepten ve yöreden arkadaşlarımız vardı. Ama günün sonunda kader yoldaşı olduğumuzu biliyor ve birbirimizle iyi geçinmeye çalışıp, dışarıda da kollamaya gayret ediyorduk. Risale-i Nurlar, ilk defa okuduğumuzda ağır gelen, Osmanlıca - Arapça kelime ve deyimlerin yoğun olduğu, ama sohbet ortamında bilen bir abinin desteğiyle birlikte ruhumuza zevk ve ferahlık, aklımıza güzellikle ikna hisleri uyandırıyor. Kur'anı Kerim'in bir nevi tefsiri gibi, iman konularını odaklayarak düşünmeye ve karşılaştırmaya teşvik ettiğinden ufkumuzu açıyordu. Lise döneminde bu saydığım duygu ve ortamlara neden olduğu için Yeni Asya cemaatine yürekten bağlanmış ve mezun olunca daha etkili ve özgürce hizmet etmeye adeta şartlanmıştık. Risale-i Nur gruplarını henüz ayrıntılı tanıma imkanımız yoktu, fakat o zamanlar (1987-1991) yeni yeni palazlanan ve lüks üniversite hazırlık dershaneleri ile tanınmaya başlanan F.Gülen Cemaatine (şimdi ki FETÖ'cüler, Allah onları ıslah eylesin şerlerinden bizleri de emin eylesin) karşı özellikle uyarılıyor ve bir nevi fitne grubu olarak tanımladıkları bu kişilere karşı dikkatli

olmamız için ihtar ediliyorduk. F. Gülen hakkında yapılan temel eleştiriler; Risale-i Nur hareketi bir cemaat ve meşveret oluşumu iken, bu yapıyı bozup tüm ilgi ve alakayı şahsında toparlamaya çalışması, Risaleleri doğrudan değil işine geldiği kadar gündemine alması (Sızıntı dergisinin adındaki kinaye anlatılırdı), lükse ve gösterişli binalara düşkünlükleri şeklinde sıralanırdı. En çok kızdıkları ise, Risalelerin tahrif edilip bağlamından çıkarılarak, aşırı yorumla değiştirilip bir şahsa mal edilmesiydi. Ağlama seansları, abartılı vaaz şovları hakkında dikkatimiz çekiliyordu. Sonuç olarak onların artık bir Risale cemaati değil, ferdi ve nefsi bir oluşum olduğu vurgulanıyordu. Yani aslında FETÖ'ye karşı bağışıklık kazanmak için bir nevi aşılandık ve uzak durduk. Kaderin garip bir cilvesi de, bizi F.Gülen grubuna karşı şiddetle uyaran Yeni Asya grubunun yayın organı Yeni Asya Gazetesinin, zaman içinde evrilerek ve özellikle 17-25 Aralık kumpaslarından sonra FETÖ'nün dümen suyuna girmiş gibi haber ve köşe yazıları yayınlar hale gelmiş olmasıdır. İnsan, nereden nereye demeden edemiyor...

Kıymetli Zevcem'le lise yıllarında tanışıp, mezun olunca zorunlu görev yerlerimize eş durumuyla birlikte gitmeye karar vermiştik. Eş ve iş konusu rayına girince ve fiilen nişanlılık hali oluşunca, üniversiteye hazırlık konusunda oldukça gevşek davranmaya başlamış ve düzenli ders çalışmayı bırakmıştım. Namaz ve ibadet aşkına karşılık, İslami bilimlerdeki eksikliğimi yoğun olarak hissedince de sırf doğru şekilde ibadet ve din bilgisi şuurunu kazanabilmek için İlahiyat Fakültesine gitmeye karar verdim. Nasıl olsa, liseden mezun olunca işim ve eşim hazır olacaktı. Okuyarak çalışabileceğimi de biliyordum. Bu isteğime ulaşabilmek için, Lise son sınıftayken bir yıl boyunca kıldığım her vakit namazın ardından "*Allah'ım sırf sana daha güzel ibadet edebilmek için İlahiyat Fakültesine gitmek istiyorum ne olur nasib eyle*" şeklinde dua etmeye devam ettim. Rabbim lütfetti, gerçekten de hemen hiç ders çalışmadığım halde, Erzurum Atatürk Üniv. İlahiyat Fakültesini iyi bir puanla kazanmış oldum. Mezun olup evlendikten sonra okul, iş ve evliliğin hepsinin birden başlamasıyla zorlanabileceğimizi düşünerek, okulumu bir yıl ertelemeye karar verdim. İlk görev yerimiz Erzincan ili merkezi oldu. Çok güzel ve çok hüzünlü anılar yaşadık orada. Çünkü, göreve başladıktan 6 ay sonra 1992 Erzincan depreminin tam merkezinde bulunduk. Çok canlar yitip gitmişti, geride kor gibi yürekler bırakarak. Bizde, eşimle beraber 2 aylık bir cennet kuşu gönderdik alem-i bekaya. Geleceğini bile anlamadan uğurlamış olduk yavrumuzu. En ufak bir sarsıntıda kalplerimize dolan korku ve acizlik hislerini, Mart ayının soğuşunda açık havada, çimenlerin üzerinde kılınan namazlardaki samimiyet ve teslimiyet duygularını yaşayanlar bilir. Tıpkı 1999 depreminin etkilediği kardeşlerimiz gibi. Gurbetçi geldiğimiz güzel Erzincan'da sıcak ve samimi dostlarımız da çok oldu elhamdülillah. Memuriyet telaşı, evlilik sorumlulukları derken, deprem sonrası kargaşa da eklenince iyice kabuğumuza çekildik. Cemaatin Kırklareli'nde tanıdığımız şekilde olmadığını veya kalmadığını anlamam uzun sürmedi. Yeni Asya gazetesinin bıkkınlık veren Demirel pazarlaması da oldukça itici geliyordu doğrusu. Bu nedenlerle Erzincan'da bir kaç sohbet dışında Yeni Asya cemaati veya diğerleriyle pek alakam olmadı.

1992 yılı Temmuz ayında, okul nedeniyle Erzurum'a tayinle gittiğimizde hayatımızın yeni sayfaları açılmaya başladı. İhsan Süreyya Sırma, İbrahim Canan gibi alanında haklı bir saygınlığı bulunan kıymetli Hocaların olduğu bir Fakültede okumak heyecan vericiydi. Öğrendiğimiz her Arapça kelime veya fiilin geçtiği ayetleri okuduğumda, en azından konuyu yavaşça anlayıp hissedebilir olmak müthiş bir mutluluk veriyordu. Geceleri Numune Hastanesi Acil Servisinde nöbet tutarken, el ayak çekildiğinde arka taraflara geçip, ertesi gün vereceğim sure ezberlerine çalışmak zor ama oldukça da huzur vericiydi. Okuldayken cemaat ve tarikat yapıları hakkında hem daha fazla bilgi toplama, hem de mensuplarıyla tanışma imkanım oldu. Kürt milliyetçiliği yapan Med-Zehra Nur cemaatini, Kırkinci Hoca grubunu tanıdım. Risalelerin basımında bile ne kadar çok bölündüğümüzün farkına vardım. Fitne merkezlerinin sadece İslam devletlerini değil, hemen hemen bütün İslami grupları da bin bir çeşit fitne fücür ile bölünüp parçalanmaya ittiğini ve birbirine düşman ettiğini çok net gördüm. Kadiri Tarikatının bir evdeki zikir halkasına katıldım. Cehri yani açıktan ve hep birlikte yapılan zikir halkasında yer almak müthiş

mutluluk vericiydi. Bu arada, DYP ve Demirel şakşakçılığı iyice ayyuka çıkan Yeni Asya grubu ile irtibatımı tamamen kestiğim halde, acil serviste çalışan cemaat mensubu bir doktorun ısrarları ile, bir kez daha Erzurum'daki dershaneye giderek, en azından nur derslerine katılmaya razı oldum. Birlikte dersin yapılacağı apartman dairesine gittik. Bilenler hatırlar, eskiden dersanelerde oturmak için şark köşesi gibi uzun minderler ve sırt yastıkları olurdu. Derse katılanlar genelde yerde oturur, dersi yapan abi ise tek kişilik koltukta ve önünde risaleler olan bir sehpa eşliğinde dersi yapardı. Tek kişilik koltuk bir nevi özellik hissi verdiğinden, ta lisedeyken biz talebeler buna enaniyet koltuğu der, kendi aramızda şakalaşırdık. İşte ona benzer şekilde, dersi yapacak olan abi koltuğuna oturdu ve önündeki kitapları biraz kurcaladıktan sonra, hepsini kapatıp yerine bıraktı ve derse gelenlere şöyle hitap etti: *"Arkadaşlar bugün risale dersi yapmayacağız. Ama en az onun kadar önemli bir konuyu tartışacağız. Biliyorsunuz Erzurum'da Anavatan Partisi ile Doğru Yol Partisi neredeyse başa baş gidiyor. Seçimlerde çok yaklaştı. Doğru Yol Partisinin oylarını arttırmak için neler yapabiliriz, nasıl bir yol izlemeliyiz bugün bunları konuşacağız."* dedi. Bu sözleri duyunca, bütün iyi niyetli duygularım yerle bir oldu. Dersi bırakarak ayrıldım ve bir daha da ne derslerine katıldım ne de gazetelerini okudum. Siyaset hastalığı bünyeye girince kolay çıkmıyor maalesef. Koskoca cemaati bir partinin kuyruğu ve bütün tuhafıklarına rağmen, bir adamın gönüllü fedailerini haline getirenler ve bu uğurda sayısız bölünmelere neden olanlar elbette yaptıklarının hesabını Yüce Allah'a verecektir.

Eşimin rahatsızlığı nedeniyle Erzurum'dan ayrılıp okulumu da bırakmak zorunda kalmıştım. Bir yıl İlahiyat Fakültesi hazırlık sınıfında okumaksa, bana dualarımın karşılığı nimet olarak kalmış ve temel dini konularda eğitim alabilmemi sağlamıştı. Kocaeli Gebze'de ikamet edip çalışırken, il dışından misafir gelen çok yakın dostlarımız olan bir ailenin ricası ile İzmit Doğantepe'de bulunan bir Nakşibendi dergahına onları götürdük. Kendimi her hangi bir cemaat veya tarikata ait hissetmediğim için, acaba aradığım yer burası mı merakıyla karışık, bende aralarına girdim. Meşhur kuru ekmekleriyle çorbalarından tattım. Her hangi bir ön şartla yaklaşmadığım halde, gördüğüm bazı şeylerden rahatsız olarak buraya ait olmadığını hissettim. En temel sorun şuydu bence: Sevdiklerimizi önceliklerine göre sıralayacak olursak 1. Allah-u Teala, 2. Peygamber Aleyhissalatuvesselem, 3. Anne - Baba, Eş ve Çocuklar gelir. Bu sıralamayı bozacak veya araya girecek şeylerden rahatsız olurum. Orada gördüğüm şey, Seyda dedikleri şahsa karşı yapılan, anormal derecede yüksek tazim görüntüleri idi. Anne-Babayı çok aşan, Hazreti Peygamber ile yarışan bir tavır söz konusuydu. Kapısında ayakkabılarının dahi nöbetle tutulduğu, karşısında sırt dönülmeden eğilerek el pençe girilip çıkıldığı, görünce kendinden geçilip meczubane çılgınlıkların atıldığı bir uygulamayı kabul edemedim. Sırf Seyda'nın çocuğu veya torunu diye, henüz ergenliğine dahi ulaşmamış çocuklara gösterilen abartılı saygı gösterileri, yaşlı başlı insanların ibadet aşkıyla o çocukların ellerini öpmeleri, Seyda'nın oğlu da içiyor diye, ortalığı duman altı edecek kadar yoğun sigara içilme seansları bana çok ters gelmişti. Velhasıl o defteri de kapatmış oldum.

Ailemden görüp yetiştiğim Şafilik Mezhebi içindeyken, kentsel hayatın getirdiği şartların da etkisiyle sıkıntılar yaşıyorduk. Evlenince benim gibi Şafilığe geçen Zevcemle aramızdaki en sık tartışma konusu, namaz abdestini bozmayla ilgili olmuştu. Tıpkı anne ve babam gibi! Çarşı pazarda elimi kolumu saklayarak yürümek, iş yerinde çalışırken olağan veya kazara temaslar nedeniyle sürekli abdest tazelemek, doğrusu zor gelmeye başlamıştı. Hanımla istişare ederek birlikte Hanefiliğe geçmeye karar verdik. 30'lu yaşlardan sonra Hanefi olarak ibadet ve muamelatta bulunmaya başladım. Dini bizler için yaşanabilir ve kolay kılan Rabbimize, milyonlarca hamd-u senalar olsun. Her durum ve ihtiyaca uygun sünnet-i seniyyesi ile, bizlere en güzel rehberlik ve önderliği gösteren biricik Peygamberimize milyonlarca salat-u selam olsun.

Devam eden yıllar içinde çeşitli cemaat ve tarikat ehli insanlarla tanışma ve yapıları hakkında deneyim kazanma imkanım oldu. Tarikat ehli insanlarımıza saygı duyuyorum. Bununla beraber, bana

göre bir yol olmadığına artık eminim. Çünkü, aklımı bir başkasının cebine koymam ve doğruluğunu sorgulamadan imam önündeki meyyit gibi, her dediklerini kabul etmem mümkün değil. Mahmut Hoca Efendi bağlıları ile yaşadığım bir olayda bu durumu teyit etmiş oldu. Bir gün, ikinci vakti namazı için İstanbul Kozyatağı'ndaki bir Camiye gitmiştim. Cemaat vaktini kaçıran ve sonradan gelen bir kaç kişi olduk. Yaşları benden büyük, sakallı ve cübbeli iki amca, normal giyimli bir arkadaş ve iş görüşmesine gittiğim için takım elbiseli kravatlı olan ben vardım. Sofi amcalardan birisi cemaat yapalım deyince, olur tabii deyip arkasında namaza durduk. Namaz ve tespihat sonunda, imam olan amca, hadi tanışalım sünnettir dedi. Peki deyip kısaca kendimizi tanıtip musafaha (tokalaşma) yaptık. İmamlık yapan amca bir şey daha söylemem lazım dedi. *"-Mahmut Hoca Efendi hazretleri diyor ki kravatla namaza durmak olmaz. Çünkü secdeye giderken kravat önden yere geldiği için secdenin şartı bozulur ve namaz batıla gider. Hatta, kişi kravatla namaz kılacağına hiç kılmaya daha hayırlıdır."* Ben küçük bir şok yaşadım bunları duyunca ve aklımdan ilmiyal bilgilerini tarayıp vereceğim cevabı düşünürken, esnaf olduğunu öğrendiğimiz arkadaş nereden uyduruyorsunuz bunları, nerede yazıyor diye çıkıştı. İmamlık yapan amca da, Mahmut Hoca Efendinin kitabında yazıyor diye savunarak karşılık verdi. O anda, böyle bir tartışmanın kimseye fayda getirmeyeceğini anlayarak "En doğrusunu Allah bilir, Allah kabul etsin inşallah" diyerek yanlarından uzaklaştım. Kravat takmanın farz olan namaza engel olacağına iman etmek ve savunmak bambaşka bir şey olsa gerek. Mahmut Hoca Efendinin gerçekten böyle bir kitabı olup olmadığını, amcanın yanlış anlamış olabileceğini bilmiyor ve yargılamıyorum. Bu kıssadan kastım, kişinin kendisine gelen haber ve bilgileri araştırmadan, sahih kaynaklardan teyit etmeden, kabul edip içselleştirme ve etrafına da bu şekilde yaymaya çalışmasıyla ilgilidir. Körü körüne itaat ve icraat, özellikle dini konularda ne kadar doğrudur?

Bir başka risale grubu olan, Yeni Nesil grubunun da derslerine bir süre katıldım. Sırf risale derslerinden ayrı kalmamak için. Ama orada da yoğun bir ticaret ve kitap pazarlaması hissiyatı uyandıracak şekilde, gelenlere karşı doğal ve zorunlu müşteriler gibi davranıldığını gördüm. Sadece derslere katılmak yeterli gelmiyordu. Grubun yayınlarından bolca almak ve hatta dağıtıp hediye etmek için bir nevi baskı altında kalıyordunuz. Sonuçta burada da mutlu olamadığım için devam etmeyi bıraktım.

Risale-i Nur dersleri açısından en sade ve amaca yönelik davranan, siyaset ve ticaret etkilerinden en çok arınmış gördüğüm grup, Okuyucular Cemaati oldu. Hoş, onların dahi fitne rüzgarlarından etkilenerek Suffa Vakfı, Hamidiye Vakfı ve Kurdoğlu Grubu gibi bölünmeleri de bir vakia ama, Risale açısından en rahat hissettiğim yer onların yanındı. Kuralkan ailesinin kıymetli fertlerinin samimi ve istikrarlı desteklerini hizmet aşkıyla esirgemediği Hamidiye Vakfına ara sıra da olsa gitmeye, Suffa Vakfından dostlarımızın derslerine bazen katılmaya çalışıyorum. Allah cümlesinden razı olsun.

FETÖ'ye karşı, önceleri Yeni Asya cemaatinin telkinleri ile ön yargılı ve uzak duruyorken; yıllar sonra hemen herkesin zannettiği gibi, hizmetlerinin ve görünüşte hayırlı işlerinin artması ile acaba yanılıyor muyum demeye başlamıştım. Bu yüzden, aralarına tam olarak girmesem de içlerinden yakın dostluk kurduğum ve tanıdıklarım da olmuştu. Hatta, 2011 yılında işsiz kaldığım bir dönemde, Kaynak Holding'te çalışmak için başvuruda bulunmuş, mülakata çağırılmış ama işe kabul edilmemiştim. Allah biliyor ya, o zamanlar eğitim ve deneyim açısından her hangi bir eksiğim olmadığı halde, kabul edilmediğim için çok içerlemiş ve üzülmişim. Şimdi ise ne kadar şükretsem azdır, o hainler güruhuna karışmaktan kıl payı kurtardığım için. Tanıdıklarım bakıyorum da; 17-25 Aralıktan sonra dahi FETÖ militanlığı yapan ve bu yüzden benim gibi kendilerine muhalif olanlarla ilişkisini kesip sosyal medya bağlantılarını dahi koparanlar oldu. FETÖ kumpaslarını destekleyip, bizleri sözde hırsız- yolsuz sevici olmakla suçlayanların bir kısmı görevden alınmış veya adli takibat altına girmiş. Bir kısmı, 15 Temmuz hain kalkışmasından sonra akli başına gelerek sükut edip bir kenara çekilmiş. Bir kısmı da, sözde 15

Temmuz'dan sonra darbecilerle ilişkisini kesmiş ama, yoğun siyasi muhalefet yaparak kendince mücadeleye devam eden, tuhaf bir çizgi tutturmuş gidiyor. Her dönemin adamı olmayı başarıp(!), gemisini yürütmeye devam edenleri de ibret ve hayretle izliyorum. Allah-u Teala, cümle FETÖ ve benzeri hain oluşumların mensuplarını ve hayranlarını ıslah eylesin, ıslah olmayanların şerlerinden bizleri emin ve uzak tutup, şerlerini de başlarına çevirsin. Elhamdülillah çeviriyor da...

Buraya kadar, yaşadıklarımı ve yaşadıklarımla ilgili düşüncelerimi sıraladım. Genel olarak; Allah-Peygamber diyen, meşru yollardan ve kimseye zarar vermeksizin Allah'ın rızasını arayan her kişi ve gruptan Allah razı olsun. Bir toplumda her mesleğe ihtiyaç duyulacağı gibi, her insanın kendini özel ve ait hissedeceği meşrelerin, grupların bulunması da doğal bir hak ve ihtiyaçtır. Kimileri tarikat yolu ve teslimiyet haliyle yol almaya çalışır, kimileri risale ve benzeri gruplar içinde huzur bulur. Müslümanların, dahil oldukları yerler ve örnek aldıkları kişilerin söz ve tavsiyelerini İslam dini esaslarına uygunluk açısından kontrol edebilecek veya ettirebilecek kadar şuurlu ve dikkatli olmaları gerektiğine inanıyorum. Aynı şekilde, grup ve cemaat liderlerinin de kendilerine tabii olanların hem dünya, hem de ahiretlerini doğrudan etkilediklerinin farkında ve sorumluluğuna da haiz olmaları icap eder. Milli ve dini önemli meselelerde, kanaat önderlerinin çocukça ve fitne kokan inatlarını bırakarak, birlik ve beraberlik şuurunu yerleştirmeye ve geliştirmeye çalışmaları lazım gelir. Bu konudaki yazımı da **buradan okuyabilirsiniz**. Ben kendi yolculuğumu anlattım, günahıyla-sevabıyla hesabını da ben vereceğim. Halen özel bir yere ait gibi hissetmiyor, orta yolda kalmaya, nefsimden ve dünya işlerinden sıyrılabildikçe risale ve diğer yayınlardan okumaya, en azından namazlarımda Cami Cemaatine devam etmeye çalışıyorum. Çünkü, En Sevgilinin ve hepimizin Sevgilisi Peygamberimizin, namaz vakitlerinde Cami ve Mescitlere gitmeyle ilgili onlarca mübarek emirleri ve müjdeli teşvikleri var. Rabbim cümlemizi Camilerden ve cemaat namazlarından ayrı düşürmesin. Hakkı hak bilip savunanlardan, batılı batıl bilip kaçınanlardan eylesin vesselam...